

Gráma Nikolett
közjegyzőjelölt, Debrecen
ORCID: -

SAJTÓSZEMLE

**Szuchy Róbert: Blockchain a bizalmi jogszolgáltatásban című,
a Magyar Jog, 2026. 4. számában megjelent cikkéről**

PRESS REVIEW

**Róbert Szuchy's article titled "Blockchain in Trusted Legal Services"
published in 2026 issue 4 of Magyar Jog**

[DOI: 10.66103/KK.2026.2.8](https://doi.org/10.66103/KK.2026.2.8)

A tanulmány a blockchain-technológia jogi és bizalmi szolgáltatásokban betöltött szerepét vizsgálja, különös tekintettel a dokumentumhitelesítésre, a nyilvántartások védelmére és a jogi szakmák átalakulására. A szerző szerint a digitalizáció előretörésével a hagyományos, papíralapú hitelesítési modellek fokozatosan kiegészülnek vagy részben háttérbe szorulnak, miközben egyre nagyobb szerepet kapnak az elosztott főkönyvi technológiák, másnéven DLT rendszerek. A szerző nem pusztán technológiai újításként tekint a blokkláncra, hanem olyan infrastrukturális változásként, amely hosszú távon átalakíthatja a jogi szakmák működését, a közjegyzői és ügyvédi szerepfelfogást, valamint az állami nyilvántartási rendszerek logikáját is.

A tanulmány különösen értékes abból a szempontból, hogy a blockchain-technológiát nem elszigetelt informatikai jelenségként mutatja be, hanem a bizalmi szolgáltatások rendszerébe ágyazva elemzi. A szerző hangsúlyozza, hogy a modern jogi infrastruktúrák működésének alapját továbbra is a hitelesség, a sértetlenség, az ellenőrizhetőség és a visszakövethetőség képezi, azonban ezek biztosításának technikai és intézményi eszközei jelentős átalakuláson mennek keresztül.

A tanulmány fő kérdése az, hogy a blockchain képes-e a hagyományos jogi hitelesítési modellek digitális kiterjesztéseként működni, és hogy az milyen módon kapcsolható össze a meglévő közjegyzői, hatósági és állami bizalmi struktúrákkal.

A szerző válasza egyértelműen az, hogy a blockchain nem a hagyományos jogi intézmények megszüntetését, hanem azok technológiai megerősítését és korszerűsítését szolgálhatja.

A szerző először a blockchain általános jelentőségét és a bizalmi szolgáltatásokkal való kapcsolatát ismerteti, ezt követően nemzetközi példákon keresztül mutatja be a technológia gyakorlati alkalmazásait. Külön fejezet foglalkozik az Európai Unió EBSI kezdeményezésével, majd a szerző részletesen elemzi a blockchain legfontosabb előnyeit és a jogi szakmákra gyakorolt hatását. A tanulmány végül összegző jelleggel értékeli a technológia jövőbeni szerepét különös tekintettel a közjegyzők és ügyvédek szerepére.

A tanulmány elsőként Észtország úttörő szerepét mutatja be a blockchain rendszerek alkalmazásában, hiszen ez az ország volt az, amely elsőként használt országos szinten blokklánc-alapú technológiát az állami nyilvántartások védelmére. A tanulmány helyesen hangsúlyozza, hogy Észtország példája nem pusztán technológiai érdekesség, hanem annak bizonyítéka, hogy egy állam képes a blockchain-technológiát közigazgatási infrastruktúrájába integrálni.

A tanulmány egyik legérdekesebb része a brazil közjegyzői rendszer blockchain-integrációjának bemutatása. Brazíliában a közjegyzőség szintén élvonalban áll a blokklánc technológia alkalmazásával, hiszen a Brazil Országos Közjegyzői kollégium e-Notary platformja az összes brazil közjegyzői irodában integrálta a blockchain technológiát. A szerző ismerteti a Brazil Országos Közjegyzői Kollégium által működtetett Notarchain hálózatot, melynek keretében polgárok a fizikai okirataikat a közjegyzőnél beszkenelhetik, és blokklánccal hitelesített pdf-másolatot kaphatnak. A technológia alkalmazásával egy olyan digitális másolat készül, amely bárhol megosztható és kinyomtatható, miközben a hitelessége könnyen ellenőrizhető a láncon.

A tanulmány ezt követően a földhivatali nyilvántartások területén alkalmazott blockchain megoldásokkal foglalkozik, melynek élvonalában Svédország, Grúzia és Dubai áll. A tanulmány kiemeli, hogy a blockchain-alapú földhivatali rendszerek akár 99 százalékkal is csökkenthetik a manuális iratkezelést, miközben országos szinten is skálázható, biztonságos megoldást nyújtanak az állampolgárok számára. A szerző ugyanakkor helyesen utal arra is, hogy a technológia önmagában nem old meg minden problémát. A nyilvántartások pontossága továbbra is attól függ, hogy a rendszerbe bekerülő adatok hitelesek és jogszerűek legyenek.

A tanulmány egyik legfontosabb része a blockchain jogi elismerésének elemzése. A blockchain jogi relevanciája ugyanis nem kizárólag technológiai kérdés: ahhoz, hogy a blokkláncon rögzített dokumentumok valódi bizonyító erővel rendelkezzenek, szükséges azok jogszabályi vagy bírói elismerése is. A szerző bemutatja az olasz ún. Decreto Semplificazioni törvényt, amely kimondja, hogy ha egy elektronikus adatot (dokumentumot) elosztott főkönyvi technológián

rögzítenek, az ugyanazokat a joghatásokat váltja ki, mint egy elektronikus időbélyeg az EU eIDAS rendelete¹ alapján.

A tanulmányban külön fejezet szól az Európai Blockchain Szolgáltatási Infrastruktúráról (EBSI). A szerző bemutatja, hogy az EBSI célja a határokon átnyúló közszolgáltatások támogatása és az elektronikus dokumentumhitelesítés egységesítése. Az EBSI egyik legfontosabb célkitűzése, hogy a különböző tagállamokban kiállított dokumentumok gyorsan és biztonságosan ellenőrizhetők legyenek az Európai Unió egész területén. Ez különösen jelentős a közjegyzői gyakorlat szempontjából, hiszen ezáltal egy Magyarországon kiállított közjegyzői okiratot egy másik tagállamban azonnal, automatikusan ellenőrizhetnének a hatóságok vagy akár az érintett felek – méghozzá megbízható módon

A tanulmány részletesen bemutatja a blockchain előnyeit. A szerző szerint a blokklánc technológia legfontosabb jellemzői az átláthatóság és a visszakövethetőség. A blockchainen rögzített adatok időbélyeggel ellátva, visszamenőleg módosíthatatlan formában kerülnek tárolásra, ez teszi lehetővé a dokumentumok teljes életútjának rekonstruálását. Ez különösen fontos az elektronikus közjegyzői rendszerekben, ahol a dokumentumok történetisége és hitelessége alapvető szempont. A szerző kiemeli, hogy a blockchain egyik előnyét a decentralizált jellege adja. A hagyományos centralizált rendszerekben a nyilvántartások integritása egyetlen intézménytől vagy szolgáltatótól függ, míg a blockchain esetében a hálózat egészének összehangoltsága biztosítja az adatok sértetlenségét. A tanulmány ismerteti a blokklánc technológia működését. Kifejti, hogy a blokkláncon minden adatbevitel véglegesen rögzül egy nyilvános és kriptográfiailag védett időbélyeggel, így egy szerződés, jognyilatkozat vagy hitelesítés teljes életútja nyomon követhető, tehát pontosan rekonstruálható, hogy ki, mikor és milyen műveletet hajtott végre.

A tanulmány összegzi, hogy a blokklánc technológia milyen hatást gyakorol a közjegyzők és az ügyvédek gyakorlatára. A szerző mind a tapasztalatok, mind a nemzetközi fejlemények alapján azt a következtetést vonja le, hogy a blokklánc nem kiváltja, hanem sokkal inkább kiegészíti a jogászok munkáját. A szerző szerint a közjegyzők lehetnek a jövőben azok a közhiteles adatforrások, amelyek összekötik a valós világot a digitális térrel és az okos szerződések automatikusan futó logikájával. Ilyen módon a közjegyző továbbra is a bizalom letéteményese marad, csakhogy a hagyományos papíralapú közjegyzői eszköztár mellé egy globálisan működő, digitális infrastruktúra társul. A szerző felhívja az olvasó figyelmét arra is, hogy a jogbiztonság digitális kiterjesztése már nem jövőkép, hanem a jelenben zajló folyamat. A szerző azonban megfelelő egyensúlyt

1 Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

tart a technológiai optimizmus és a jogi realizmus között. Nem állítja azt, hogy a blockchain képes teljes mértékben kiváltani a jogi szereplőket, hanem arra mutat rá, hogy a technológia elsősorban a meglévő jogi és bizalmi struktúrák kiegészítéseként és megerősítéseként jelenhet meg.

A tanulmány témája különösen aktuális a közjegyzői hivatás szempontjából. A közjegyzők tevékenységének egyik alapja a hitelesség és a közbizalom biztosítása, amely funkció a digitalizáció korában új formákat ölt. A blockchain-technológia megjelenése ezért nem pusztán technológiai kérdés, hanem a közjegyzői szerepkör jövőjét is érintő szakmai kihívás.